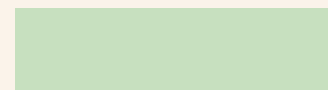
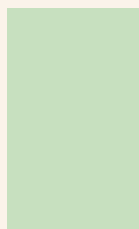

Hy vọng

HÀNH TRÌNH PHỤC HỒI SINH KẾ
CỦA PHỤ NỮ BỊ ẢNH HƯỞNG BỞI
COVID-19 TẠI VIỆT NAM

Hy vọng

HÀNH TRÌNH PHỤC HỒI SINH KẾ CỦA PHỤ NỮ BỊ ẢNH HƯỞNG BỞI COVID-19 TẠI VIỆT NAM

© 2024 UN Women. Bảo lưu mọi quyền.

Các quan điểm thể hiện trong ấn phẩm này là của tác giả và những người đóng góp và không nhất thiết thể hiện quan điểm của UN Women, Liên Hợp Quốc hoặc bất kỳ tổ chức trực thuộc nào.

UN Women chân thành cảm ơn Chính phủ Australia, Bộ Ngoại giao và Thương mại Australia (DFAT) và Hội Liên hiệp Phụ nữ (LHPN) tỉnh Tiền Giang, Hội LHPN thành phố Hồ Chí Minh đã tài trợ cho việc chuẩn bị và xuất bản ấn phẩm này. Ấn phẩm là một phần trong dự án “Ứng phó khẩn cấp và hỗ trợ phục hồi trước đại dịch COVID-19 cho phụ nữ có nguy cơ bị bạo lực” do UN Women và DFAT hợp tác thực hiện.

Nhiếp ảnh gia: Nguyễn Minh Đức

Hy vọng sau cơn bão

Hành Trình phục hồi Sinh kế của Phụ Nữ Bị Ảnh Hưởng Bởi COVID-19 tại Việt Nam

“HY VỌNG” là hành trình của những câu chuyện và hình ảnh đầy ấn tượng, thể hiện tinh thần bất khuất của phụ nữ tại Thành phố Hồ Chí Minh và tỉnh Tiền Giang, những người đã đối mặt và vượt qua rất nhiều thách thức đa chiều từ đại dịch COVID-19. Thông qua những hình ảnh, câu chuyện sâu sắc và đầy cảm hứng, cuốn sách ảnh này nêu bật sự kiên cường, sức mạnh và nỗ lực thay đổi của những người phụ nữ trên, để xây dựng lại cuộc sống và cộng đồng. Nó là minh chứng cho lòng dũng cảm và quyết tâm của những người phụ nữ đã biến nghịch cảnh thành cơ hội, thể hiện hành trình phục hồi, trao quyền kinh tế và giảm thiểu rủi ro bị bạo lực của họ, khi đối mặt với một cuộc khủng hoảng toàn cầu chưa từng có.

VỀ DỰ ÁN

Với sự hỗ trợ tài chính từ DFAT, dự án ‘**Ứng phó khẩn cấp và hỗ trợ phục hồi trước đại dịch COVID-19 cho phụ nữ có nguy cơ bị bạo lực**’ được triển khai vào tháng 4 năm 2022. Dự án này đã tận dụng kiến thức và kinh nghiệm chuyên môn của UN Women trong việc loại bỏ bạo lực đối với phụ nữ (EVAW) và thúc đẩy trao quyền kinh tế cho phụ nữ (WEE) vào bối cảnh ứng phó và phục hồi khẩn cấp tại Việt Nam, đặc biệt sau làn sóng COVID-19 lần thứ tư vào năm 2020 và đầu năm 2021.

Mục đích của dự án nhằm cung cấp hỗ trợ phục hồi toàn diện và bền vững bằng cách xem xét những điểm giao thoa giữa EVAW và WEE, đồng thời hiểu hơn về cách thức những lĩnh vực này gây ảnh hưởng lẫn nhau. Dự án hướng tới những phụ nữ dễ bị tổn thương nhất trong xã hội, bao gồm người nghèo hoặc cận nghèo, người thất nghiệp hoặc những người bị mất thu nhập, người di cư, phụ nữ khuyết tật, phụ nữ nhiễm HIV hoặc mắc bệnh mãn tính, phụ nữ làm chủ hộ gia đình, phụ nữ mang thai hoặc phụ nữ có con dưới 24 tháng và những nạn nhân của bạo lực, lạm dụng tại Thành phố Hồ Chí Minh và tỉnh Tiền Giang, hai khu vực bị ảnh hưởng nặng nề bởi làn sóng COVID-19 thứ tư.

KẾT QUẢ DỰ ÁN

3.591 PHỤ NỮ

đã bị tổn thương ở Thành phố Hồ Chí Minh và Tiền Giang đã nhận được hỗ trợ tiền mặt và hỗ trợ kỹ thuật, giúp họ khởi động các mô hình phục hồi sinh kế phù hợp.

Ít nhất

30% DÂN SỐ

tỉnh Tiền Giang được nâng cao kiến thức về chuẩn mực giới và kỹ năng phát triển sinh kế thông qua hệ thống phát thanh-truyền hình của tỉnh, bao gồm báo, đài và các bài viết từ cộng đồng.”

2.000

nhà cung cấp dịch vụ đã nhận được thiết bị bảo hộ cá nhân và các thiết bị khác để cung cấp dịch vụ hỗ trợ 24/7 cho những nạn nhân bị bạo lực.

Ước tính khoảng

2 TRIỆU NGƯỜI

đã được tiếp cận thông qua các hoạt động truyền thông trên mạng xã hội, truyền hình và đài phát thanh, nhằm nâng cao nhận thức xã hội về bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em.

CẢI TẠO VƯỜN CÂY TRÊN ĐẤT HẠN MẶN

Năm 2020 bị hạn mặn nặng lắm, hơn 2 chục cây vú sữa chết hết, bưởi cũng mất mùa. Chặt cây vú sữa mà đau như ai đó cắt vào da thịt mình vậy. Cô hồng có thu được gì từ vườn hết. Rồi bị dịch Covid 19, con cái không đi làm được. Mà giờ giá dừa xuống dễ sợ, còn có hơn 1,000 vnd/trái mà người ta cũng mua ít, mình bế tắc luôn.

Bà HUỖNH THỊ KIM LOAN, 56 tuổi
xã Hữu Đạo, huyện Châu Thành, Tiền Giang

Nhà có 3 người con, hai trai, một gái, chúng nó đều lập gia đình hết rồi. Ông chồng cô là thương binh nặng, mất 6 năm rồi, nhà này cũng là nhà chính sách cho đấy. Cả gia đình có 3 công đất (3.000m²) trồng dừa, vú sữa, bưởi, sapoche. Hai thằng con trai ở cùng nhưng không thích làm vườn, chỉ thích làm công nhân thôi. May mà có thằng cháu nội, cũng thích vườn tược đấy, cả ngày hai nội cháu cứ lọ mọ ngoài vườn. Đợt trước, cũng có đồng ra đồng vào thu hoạch từ vườn một năm cũng được trên 15 triệu. Còn mấy tháng không chính vụ, cũng có một, hai triệu tiền bán dừa để sống qua ngày.

Như nhà người ta có tiền thì cải cách cây lại, hồi phục đất lại. Cô cũng muốn lắm nhưng có tiền đâu. Cô không dám vay ngân hàng vì sợ mình không có gì trả, có mượn từ quỹ Nước sạch 12 triệu để sửa nhà mà trả mãi vẫn còn một nửa.

Dự án hỗ trợ 5,5 triệu, cô cải tạo lại vườn, trồng sapoche hết 4-5 năm là thu được rồi. Từ trước đến giờ mình làm theo kinh nghiệm thôi, nhưng giờ cô học thêm kỹ thuật rồi làm theo người ta, vài năm nữa chắc chắn sẽ khá hơn!

QUÁN HỦ TIẾU NUÔI SỐNG GIA ĐÌNH

Trước, anh làm công nhân lái máy cẩu, tôi bán hàng ăn nhì nhằng đầu lộ, còn mọi tiêu pha trong nhà ảnh lo hết. Nhà có 5 miệng ăn, hai vợ chồng, hai đứa nhỏ và em gái bị khuyết tật nữa. Sáng sáng, hai chị em làm nồi hủ tiếu nhỏ bán đến 9 giờ là xong, cả vốn cả lời thu được 200.000 nghìn.

**Chị NGUYỄN THỊ THƯƠNG, 44 tuổi,
huyện Châu Thành, tỉnh Tiền Giang**

Trước dịch Covid 19, hai vợ chồng thống nhất với nhau, tôi thuê kiot trong chợ để bán hàng, tiền thuê một năm cứ để anh ấy lo. Nhưng hai vợ chồng chưa kịp làm thì ảnh mất.

Thế rồi giai đoạn khó khăn nhất trong đời tôi ập đến. Cả nhà bị Covid, mà ảnh bị sau cùng nhưng lại nặng nhất. Ảnh mất sau nửa tháng điều trị. Mấy tháng sau, ba mẹ con mới nhận được bình tro cốt. Tôi bị suy sụp cỡ mấy tháng, không làm ăn gì được, may mà có phần tiền tiết kiệm của ảnh lúc định trả tiền thuê kiot chợ, rồi chính quyền cũng hỗ trợ.

Tôi mới mở lại quán ăn sáng được bốn tháng nay. Nhưng giờ buồn bán kém lắm, trước bán 5 phần thì nay chỉ bán được 3 thôi. Nhưng vì giờ mình là trụ cột gia đình rồi, không bán thì ai nuôi con, nuôi em.

Tôi rất mừng vì nhận được tiền Dự án hỗ trợ phụ nữ phục hồi sau COVID-19, tôi sắm đồ tạp hoá bán thêm ở nhà. Tôi cũng mua thêm bàn ghế, đồ uống để quán hút tiêu sạch sẽ, khang trang hơn. Thu nhập ổn định giúp cho cuộc sống của mấy mẹ con khấm khá hơn. Tôi rất biết ơn!

Hàng ngày, tranh thủ con bé lớn trưa về trông bé út, em đi làm cỏ thanh long kiếm 30.000 vnd/giờ, chỉ đủ để mua thức ăn và đổ xăng xe máy.

NUÔI DÊ THÀNH CÔNG

Em cứ buồn cười mãi, ông chồng em giạt mình đánh rơi cái điện thoại khi con nhỏ lớn nói “ba ơi ba, con thấy mẹ xin cô bên cạnh quần áo em bé đó”.

Trước dịch Covid-19, tụi em có với nhau 3 đứa con rồi, hai gái một trai, đứa lớn năm nay 9 tuổi. Năm 2020, tụi em bị giãn cách mấy tháng ở nhà không có việc làm. Cả nhà sống bằng gạo, mì tôm, tiền trợ cấp, chủ nhà trọ cũng miễn tiền thuê nhà. Em lại mang bầu đứa thứ 4, tính không sống nổi, phải chạy về Tiền Giang.

Chị VÕ THỊ THY, 43 tuổi
xã Tân Bình Thuy, huyện Chợ Gạo, tỉnh Tiền Giang

Căn nhà này và mảnh ruộng trước nhà là anh hai ổng cho mượn. Mà ở đây, không có việc làm, hai vợ chồng trồng bắp thì lỗ, nuôi mấy con ngan thì chết, hiện vẫn còn nợ một triệu sáu tiền phân bón. Tháng trước chồng em mới quay lại Sài Gòn làm bảo vệ, một tháng được 7 triệu. Ông gửi về đóng tiền học cho mấy đứa nhỏ và tiền sữa cho nhỏ út, rồi chi tiêu.

E Thật mừng khi nhận được 5,5 triệu tiền hỗ trợ từ UN Women! Em đã dùng số tiền này mua được 3 con dê. Em cũng được dạy cách vệ sinh chuồng, cho ăn, tiêm phòng để dê mau lớn mà không bị bệnh. Tháng trước dê mẹ đẻ được 2 con em mừng quá trời. Em bán dê con được hơn 2 triệu trang trải cuộc sống. Con dê cái em vẫn giữ lại làm giống phát triển tiếp. Nhờ số vốn hỗ trợ nên giờ gia đình em có cuộc sống ổn định hơn, làm được nghề chăn nuôi và có thêm hy vọng thoát nghèo.

HỌC CÁCH NUÔI HEO ĐỂ THOÁT NGHÈO

“Vốn có sẵn chuồng heo, giờ có thêm hỗ trợ từ UN Women, tôi đã mua được 2 con giống và 2 bao thức ăn để chăn nuôi, ổn định nghề nghiệp”

Trước dịch, gia đình tôi là hộ nghèo, sau dịch lại có mấy tháng không có việc gì làm. Sức khỏe tôi yếu hơn nhiều sau hai lần mắc Covid, chỉ làm cỏ chút xíu mà cơ thể tôi đã đau nhức do bị thoái hóa cột sống đã lâu. Bây giờ, tôi phải uống thuốc liên tục, cũng may có bảo hiểm 100% chính quyền cấp nên được lãnh thuốc miễn phí.

**Chị NGUYỄN THỊ KIM PHƯƠNG, 46 tuổi,
xã Xuân Thượng, huyện Châu Thành, tỉnh Tiền Giang**

Gia đình tôi là hộ nghèo, sau dịch lại có mấy tháng không có việc gì làm. Sức khỏe tôi yếu hơn nhiều sau hai lần mắc Covid, chỉ làm cỏ chút xíu mà cơ thể tôi đã đau nhức do bị thoái hóa cột sống đã lâu.

Tết vừa rồi, tôi bán heo lười được mấy triệu. Tôi mua thêm 3 heo con và dùng tiền để sửa cái mái nhà dột.

Ông xã tôi làm vườn, làm cỏ, ai kêu gì làm đó, công việc không ổn định nên cuộc sống rất bấp bênh. Tương lai tôi chỉ mong rằng có nghề nghiệp ổn định, tăng thêm thu nhập để có tiền nuôi 2 con trai ăn học khôn lớn.

Với số tiền hỗ trợ 5.5 triệu của hội Liên hiệp Phụ nữ và UN Women tôi định nuôi dê nhưng không có đủ vốn. Tận dụng chuồng heo có sẵn cùng số tiền hỗ trợ, tôi đã mua được 2 con heo giống hết 3.5 triệu, số tiền còn lại tôi mua 2 bao thức ăn chăn nuôi. Tôi cũng được học từ dự án cách vệ sinh chuồng, tiêm phòng và trộn thức ăn để heo mau lớn, không bị bệnh.

Tết vừa rồi, tôi bán heo lười được mấy triệu. Tôi mua thêm 3 heo con và dùng tiền để sửa cái mái nhà dột.

Sự hỗ trợ từ UN Women đã giúp tôi thay đổi tư duy và thêm động lực phát triển kế sinh nhai của mình. Tôi mong rằng, sẽ có thêm nhiều sự hỗ trợ như vậy đến được với các hộ gia đình khó khăn như mình để giúp họ phát triển kinh tế và có cuộc sống ổn định hơn.

NGƯỜI MẸ ĐƠN THÂN KHUYẾT TẬT VÀ NỖ LỰC NUÔI CON NHỎ ĂN HỌC

Hiện tại, tôi bán tạp hóa và chăm con nhỏ đang học lớp mầm, cuộc sống khó khăn nhưng cũng may có bà ngoại luôn ở bên cạnh đỡ đần.

Tôi là người khuyết tật, việc đi lại khó khăn, không xin được việc làm nên ảnh hưởng rất nhiều đến cuộc sống. Trước dịch, tôi đi bán hàng rong trước cổng trường học, thu nhập mỗi ngày được 20 - 30 ngàn. Tôi còn làm công việc đăng bài trên Facebook và các nền tảng online để kiếm thêm thu nhập.

Ngoài khó khăn về sức khỏe, tôi còn là mẹ đơn thân có con nhỏ nên mọi nguồn kinh tế đều dồn về chăm con, cho con đi học. Không dám hình dung về tương lai, tôi chỉ mong có sức khỏe để lo được cho con ngày nào hay ngày đó.

**Chị Lê Kim Tiên, 30 tuổi,
xã Bình Đức, huyện Châu Thành, Tiền Giang.**

Tôi cũng muốn mở rộng kinh doanh để có nguồn thu nhập ổn định lo cho gia đình, cho con tôi ăn học nhưng không có vốn để làm ăn. Tôi rất vui và phấn khởi khi nhận được số vốn từ quỹ hỗ trợ để mở rộng buôn bán. Tôi đã dùng tiền để mua thêm hàng hóa thu hút khách mua hàng giúp nâng cao thu nhập.

Ngoài hỗ trợ kinh tế, tôi còn nhận được sự động viên tinh thần, tiếp thêm sức mạnh để cố gắng có một cuộc sống tốt hơn. Tôi mong sự hỗ trợ này được lan tỏa tới nhiều người có cùng hoàn cảnh và giúp đỡ được nhiều người hơn.

MẸ ĐƠN THÂN GÁNH VÁC GIA ĐÌNH NHỜ BÁN HÀNG TRÊN SHOPEE VÀ HÀNH TRÌNH TỰ HỌC KHÔNG NGỪNG NGHỈ

Sau dịch, tôi một mình nuôi con bằng nghề chạy Grab. Cũng có lần tôi bị tai nạn, gãy chân phải nghỉ làm ở nhà 3 tháng. Sau khi bình phục, tôi đi phụ bán hàng thuốc nhuộm, dầu gội, rồi chị chủ dạy cho cách làm trên Shopee. Tôi tự bán được bao nhiêu thì tiền lời chị cho, chỉ trả tiền gốc thôi, cũng kiếm thêm được khoảng 1 triệu/tháng ngoài tiền lương hàng tháng 5 triệu. Làm vậy đủ chi trả tiền ăn, tiền học cho con, chưa tính tiền bệnh, không dám mua sắm, đi chơi.

**Chị Nguyễn Thị Ngọc Tím, 38 tuổi,
phường 16, quận 4, TP Hồ Chí Minh.**

Trước đây ngày nào trước khi đi làm về tôi cũng nhận được điện thoại hỏi “Mẹ ơi, ăn gì không, ba về mua cho nè”. Bây giờ không ai kêu vậy nữa. Lúc nhận được tin ổng mất, hai mẹ con cũng đi cách ly. Suy nghĩ không sống nổi.

Khi nhận được số tiền là 5 triệu rưỡi thì tôi rất vui. Tôi mua một cái laptop để đăng bài cho dễ chứ điện thoại không đánh được chữ. Con tôi cũng dùng học tin học, làm quen với máy tính. Tôi mua máy cũ hết 2,5 triệu, mua thêm băng keo, mua thùng giấy đựng hàng với bọc hàng.

Tôi đang tự học thêm cách bán hàng trên Shopee như đánh dấu, đăng hình sản phẩm, phân loại hàng hóa và cách trang trí shop cho đẹp hơn. Ngày thường có 1-2 đơn, nếu ngày siêu sale cũng được 5-6 đơn, kiếm thêm được 1-2 triệu mỗi tháng. Mục tiêu của tôi sẽ được thành "Shop yêu thích" trên Shopee!

HY VỌNG SỐNG

Mọi người nói dịch Covid đã qua nhưng em vẫn thấy như xảy ra ngày hôm trước. Em vẫn đau lắm, mỗi khi con gái em hỏi “Má, ba đi làm trên thành phố lâu về thế má? Ba không gọi điện cho con.”

Tháng 7/2021, 10 người nhà em cả nội cả ngoại phải vô điều trị ở bệnh viện Covid, bắt đầu từ má chồng em. Em chỉ biết ảnh bị trở nặng, phải thở máy, rồi chuyển lên bệnh viện phổi ở tỉnh. Ảnh mất sau hơn 10 ngày điều trị.

**Chị NGUYỄN PHƯƠNG OANH, 37 tuổi,
xã An Thạnh Thủy, huyện Chợ Gạo, tỉnh Tiền Giang.**

Suốt mấy tháng sau khi ảnh đi, em không tài nào ngủ được, cứ thấy chóng chệnh. Sau khi Covid hết, công ty ít việc chỉ gọi một nửa công nhân đi làm lại. Em làm từ thứ Hai đến thứ Sáu, không còn tăng ca nên chỉ 4h30 đã về với tụi nhỏ rồi. Giờ ít đơn hàng, lương của em chỉ còn 4.5 triệu/tháng. Em phải tiết kiệm lắm mới đủ dùng cho ba mẹ con, tiền ăn, tiền đóng học.

Được dự án hỗ trợ, em mua một cái máy may cũ giá 6 triệu, nhận gia công thêm ở nhà. Mỗi cái quần được hơn ngàn, một tháng thì kiếm thêm được khoảng triệu rưỡi nữa, như vậy cũng đủ cho cuộc sống của 3 mẹ con.

Chỉ khi làm việc, em mới bớt nhớ ảnh. Em mong sớm vượt qua được để còn lo cho con em.

LÒ BÁNH CŨ VÀ ƯỚC MƠ CỦA NGƯỜI MẸ CÓ CON GÁI BỊ MÙ

Lập gia đình được 20 năm, tôi có hai người con. Con gái lớn 18 tuổi, bị mù từ năm lớp 10, con thứ hai bị suy tim nhẹ. Hoàn cảnh hiện tại của gia đình tôi rất khó khăn. Mọi mưu sinh của gia đình đều nhờ vào nghề bánh gia truyền từ thời ông nội.

**Chị BÙI THỊ KIM PHƯỢNG,
phường 12, quận 8, TP Hồ Chí Minh**

Bận rộn cả ngày mà tiền đi thuê người ta xay bột, xay đậu xanh cũng tăng, hết 1,5-1,8 tr/tháng. Lãi lời chỉ đủ chi tiêu, không có làm được gì khác.

Lúc Covid bùng phát, không còn làm ăn được gì, chỉ có nhờ vào chính quyền thôi. Giờ hết dịch mà buôn bán cũng khó khăn hơn trước. Mỗi buổi tối, tôi sẽ làm bánh, đóng hộp sẵn, 5 giờ sáng hôm sau tôi giao cho các chợ bán, khoảng 12 giờ nếu có khách online đặt bánh thì tôi làm thêm mẻ khác.

Biết tin được hỗ trợ từ dự án tôi cứ lằng lằng suốt, ai cũng hỏi sao dạo này cười hoài. Nhận được tiền, tôi mua luôn máy xay bột, nhập thêm mấy cái khuôn, mấy đồ in về thêm để sử dụng làm nhanh hơn. Với cái máy xay mới, tôi nhận thêm hàng về xay cho người ta, tôi tính chỉ 2 tháng nữa là tôi thu hồi được vốn.

Nếu có thêm các hoạt động tập huấn về buôn bán trên mạng, học livestream thì tôi rất thích tham gia. Tôi cũng muốn chia sẻ cho những người khác nữa. Các chị em lấy bánh thì tôi vẫn sẵn sàng hỗ trợ, bán được thì trả tiền sau cũng được !

HỌC HỎI ĐỂ “BUÔN MAY BÁN TỐT”

“Sốc, sốc hết mấy tháng. Nhưng cũng phải cố gắng vì người sống thì phải sống tiếp...”

Từ khi anh trai gặp tai nạn, một mình tôi gánh vác trách nhiệm chăm sóc cha mẹ già ốm yếu và các cháu nhỏ.

Năm 2022, mẹ tôi qua đời vì ung thư rồi Covid-19 ập tới, khiến tôi không còn một cái gì. Quán nước nhỏ là nguồn sống chính của gia đình hiện nay. Số tiền hỗ trợ 5.5 triệu đồng từ dự án như một tia sáng hy vọng cho cuộc sống của tôi. Lòng tôi tràn ngập niềm vui và xúc động khi nhận được sự giúp đỡ này.

**Chị NGUYỄN THỊ DIỄM QUỲNH, 47 tuổi,
phường 13, quận Gò Vấp, TP Hồ Chí Minh.**

Mấy hôm đi nghe các chị hướng dẫn, tôi thấy đúng là muốn buôn may bán tốt là phải học. Tôi dùng tiền hỗ trợ mua thêm bàn ghế, bạt che để quán sạch sẽ, thoáng mát hơn. Tôi cũng nhập thêm các loại nước giải khát mới, đầu tư vào nguyên liệu và học cách chế biến những món đồ uống mới như trà tắc, sâm, bí đao ướp lạnh và cà phê. Mới qua được một tháng, tôi thấy khách đông hơn, buôn bán tốt hơn hẳn. Thu nhập của tôi đã được cải thiện rõ rệt so với trước đây.

XE ĐẨY BÁN BÁNH TRÁNG NUÔI SỐNG GIA ĐÌNH

Trước đại dịch Covid-19, cuộc sống gia đình 7 người tuy không dư dả nhưng cũng đủ trang trải. Tôi bỏ bánh tráng cho các cửa hàng tạp hóa và quán trà sữa. Ông xã thì kêu đầu làm đó: làm cửa sắt, làm cổng, lan can, hàng rào,...

**Chị HỒ THỊ THANH THẢO, 40 tuổi,
phường 13, quận Gò Vấp, TP Hồ Chí Minh.**

Tuy nhiên, sau khi dịch bùng phát, mọi thứ trở nên khó khăn hơn rất nhiều. Do ít khách hơn, các quán cũng ít nhập bánh trắng. Trong khi đó, các khoản chi tiêu cho con cái, đặc biệt là chi phí học tập vẫn tiếp tục tăng lên.

Với số tiền được hỗ trợ từ chương trình của UN Women, tôi đã mua một chiếc xe đẩy nhỏ để bán bánh trắng. Tôi cũng bán thêm bán thêm coca, nước cam, trà sữa, đáp ứng nhu cầu đa dạng của khách hàng. Mới qua được một tháng, tôi thấy khách tới mua thường xuyên hơn, thu nhập cải thiện rõ rệt.

Số tiền hỗ trợ có thể không lớn đối với nhiều người, nhưng với chúng tôi, đây là một khoản tiền vô cùng quý giá. Chúng tôi vô cùng biết ơn và trân trọng sự giúp đỡ của dự án.

CHIẾC MÁY SẤY MANG LẠI HIỆU QUẢ KINH DOANH VƯỢT TRỘI

Gia đình tôi hiện tại có một bé bị khuyết tật bẩm sinh cũng đã mở tới 9 lần rồi. Để trang trải cho gia đình, tôi mở tiệm giặt ủi ở nhà và phụ chồng tư vấn cho khách tới mua máy giặt, tủ lạnh. Từ lúc dịch Covid tới giờ, khách đến ít đi vì bây giờ người ta giặt là thích giặt lấy liền, mà cửa hàng tôi chỉ có máy giặt chưa có máy sấy, không trả đồ ngay được.

**Chị NGUYỄN THỊ TÌNH, 40 tuổi,
phường 14 quận Gò Vấp, TP Hồ Chí Minh.**

Tôi có tích góp được một ít vốn nhưng vẫn chưa đủ để mua máy sấy, mà giờ tiền thuê nhà, ăn uống, chi tiêu cũng tăng.

Kinh doanh sau dịch khó khăn hơn rất nhiều. Khi nhận được sự hỗ trợ từ dự án, tôi đã mua một chiếc máy sấy, góp phần mở rộng dịch vụ giặt sấy và mang lại hiệu quả kinh doanh vượt trội."Tôi rất cảm động bởi vì chưa bao giờ nhận được sự giúp đỡ như vậy. Chương trình này thật sự có ý nghĩa, giúp cho những phụ nữ gặp nhiều khó khăn có động lực để vươn lên trong hoàn cảnh khó khăn.

Hồi nhận được tiền hỗ trợ tôi rất hạnh phúc vì vừa đủ tiền để đầu tư máy sấy, góp phần mở rộng thêm kinh doanh giặt sấy của gia đình và gia tăng thu nhập.

GIẤC MƠ VỀ CHIẾC MÁY MAY CỦA NGƯỜI CHỊ KHUYẾT TẬT

Hiện tại, tôi làm nghề may, vừa làm vừa chăm em trai bị u não. Thường ngày tôi vừa may vừa ngó chừng em. Lúc trước có ba phụ tôi lo cho em nhưng bây giờ ba mất vì COVID, tôi phải gánh hết.

Tôi làm nghề may nẹp bó chân cho những người bị gãy chân ở Bệnh viện Chấn thương Chỉnh hình. Do hàng này rất nặng nên máy may dễ hỏng phải đem đi sửa nhiều. Nhiều khi không dám lấy thêm hàng về làm, vì kiếm được chút tiền mà có khi không đủ tiền sửa máy.

**Chị NGUYỄN THỊ HẠNH NGUYÊN,
quận 10, TP Hồ Chí Minh.**

“Lúc ba tôi mất, tôi chỉ nói với ba là ba yên tâm, những cái gì về em thì con sẽ lo hết, lúc đó ba tôi mới nhắm mắt.”

Suốt đêm trước hôm nhận tiền, tôi không có ngủ được vì mừng quá. Nằm mơ tôi cũng không nghĩ được nhận số tiền lớn như vậy..

Có số tiền hỗ trợ từ dự án, tôi mua ngay cái máy may mới để làm việc hiệu quả hơn, đỡ phải sửa chữa, số lượng may cũng tăng lên đáng kể. Tôi cũng cầu mong công việc được suôn sẻ, tôi có sức khỏe để lo cho em, cầu xin cho em tôi bình an còn những cái gì khó khăn tôi chịu được hết.

DAY NGHỀ ĐAN MÓC LEN CHO PHỤ NỮ CÙNG PHÁT TRIỂN KINH TẾ

Mình mắc bệnh ung thư đã 10 năm nay. Là nguồn lao động chính trong nhà nên mình vừa phải lo chăm nuôi gia đình, vừa lo tiền thuốc. Dịch Covid xảy ra, chồng mình phải về quê chăm cha mẹ và anh mắc kẹt ở đó từ 2020 đến giờ.

**Chị THẠCH THỊ NGỌC HÀ, 46 tuổi,
sống tại phường 5, quận 8, TP Hồ Chí Minh.**

Mình bán đồ len móc, chủ yếu chỉ bán được vào mùa lễ như 8/3, 20/10, khi khách mua làm quà tặng nên công việc này cũng không ổn định mỗi tháng được.

Cuối năm 2023, với sự khuyến khích của chi hội Phụ nữ, mình thành lập CLB đan móc len dạy nghề cho chị em có hoàn cảnh khó khăn quanh khu phố để mọi người cùng nhau phát triển kinh tế. Khánh muốn mua cần đặt cọc, chờ làm xong thì đến lấy. Mỗi lần khách thanh toán xong, mình sẽ trả tiền luôn cho các chị em trong CLB để có tiền sinh hoạt. Do đó, mình không có vốn lưu động, nhiều lần phải bỏ qua đơn hàng vì không đủ tiền mua nguyên liệu.

“**Khi nhận được nguồn vốn từ UN Women mình rất vui vì nó đến rất kịp lúc. Mình cũng được tham gia lớp học về quản lý tài chính và phát triển kinh doanh. Với 5 triệu rưỡi này, sau đơn gấu bông, mình có thể làm tiếp đơn hàng 200 túi quà cho lễ tốt nghiệp và sử dụng quay vòng cho những lần sau.**”

“Mừng quá! Đơn hàng hơn 200 con gấu cho trường mầm non đã hoàn thành! Các chị em trong CLB vui lắm, vì có ngay thu nhập. May nguồn vốn từ dự án đến đúng lúc, mình có tiền nhập đủ nguyên liệu”

Mình càng có nhiều đơn hàng, các chị em cùng trong CLB sẽ có thêm việc, thêm thu nhập. Mình luôn tin rằng, cho đi rồi sẽ nhận lại được những điều tốt đẹp!

**Cơ quan Liên Hợp Quốc về bình đẳng giới
và trao quyền cho phụ nữ (UN Women)**

Địa chỉ: 304 Kim Mã, Hà Nội, Việt Nam

Tel: +84 24 3850 0100, **Fax:** +84 24 3726 5520

Website: <http://vietnam.unwomen.org>